

32001R2560

L 344/13

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

2001 12 28

## EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 2560/2001

2001 m. gruodžio 19 d.

dėl tarptautinių mokėjimų eurais

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį ir ypač į jos 95 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą <sup>(1)</sup>,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę <sup>(2)</sup>,atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę <sup>(3)</sup>,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos <sup>(4)</sup>,

kadangi:

- (1) 1997 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/5/EB dėl tarptautinių kreditinių pervedimų <sup>(5)</sup> buvo siekiama pagerinti tarptautinių kreditinių pervedimų paslaugas ir jų veiksmingumą. Direktyvos tikslas buvo sudaryti sąlygas visų pirma vartotojams ir mažoms bei vidutinio dydžio įmonėms greitai, patikimai ir pigiai atlikti kredito pervedimus iš vienos Bendrijos vietos į kitą. Apskritai, tokie kredito pervedimai ir tarptautiniai mokėjimai vis dar yra labai brangūs, palyginti su nacionaliniais mokėjimais. Komisijos atlikto tyrimo išvadose, išplatintose 2001 m. rugsėjo 20 d., teigiama, kad vartotojai gauna nepakankamą arba negauna jokios informacijos apie pervedimų kainą ir, kad vidutinė tarptautinių pervedimų kaina beveik nepasikeitė nuo 1993 m., kada buvo atliktas palyginamasis tyrimas.
- (2) 2000 m. sausio 31 d. Komisijos pranešime Europos Parlamentui ir Tarybai dėl mažmeninių mokėjimų vidaus rinkoje, taip pat 2000 m. spalio 26 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl Komisijos pranešimo ir 2001 m. liepos 4 d. rezoliucijoje dėl priemonių padėti ekonomikos subjektams pereiti prie euro, ir 1999 m. rugsėjo ir 2000 m. rugsėjo mėnesio Europos centrinio banko ataskaitose dėl

tarptautinių mokėjimų paslaugų gerinimo buvo pabrėžtas skubus poreikis atlikti veiksmingus tobulinimus šioje srityje.

- (3) 2001 m. balandžio 3 d. Komisijos pranešime Europos Parlamentui, Tarybai, Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Regionų komitetui ir Europos centriniam bankui dėl pasirengimo euro banknotų ir monetų įvedimui paskelbta, kad Komisija išnagrinės galimybę naudoti visas jos turimas priemones ir imsis visų būtinų veiksmų užtikrinti, kad tarptautinių pervedimų kaina būtų kuo panašesnė į vidaus pervedimų kainą, taip padarant euro zonos kaip „vidaus mokėjimų teritorijos“ sąvoką realią ir aiškiai suprantamą piliečiams.
- (4) Turint galvoje tikslą, kuris buvo dar kartą patvirtintas įvedus eurą sąskaitose, o būtent, sukurti vienodą arba bent jau panašią komisinio mokesčio už mokėjimus eurais struktūrą, nebuvo pasiekta jokių reikšmingų rezultatų mažinant tarptautinių mokėjimų kainas lyginant su vidaus mokėjimais.
- (5) Tarptautinių mokėjimų apimtis, vidaus rinkos kūrimui artėjant prie pabaigos, nuolat didėja. Šioje teritorijoje be sienų įvedus eurą, mokėjimai buvo dar labiau palengvinti.
- (6) Ir toliau išliekantis didesnis tarptautinių mokėjimų komisinis mokestis už vidaus mokėjimų komisinius trukdo tarptautinei prekybai ir todėl yra kliūtis tinkamai funkcionuoti vidaus rinkai. Tai taip pat gali turėti reikšmės pasitikėjimui euru. Todėl, siekiant palengvinti vidaus rinkos funkcionavimą, būtina užtikrinti, kad komisinis mokestis už tarptautinius mokėjimus eurais būtų toks pats, kaip ir komisinis mokestis už mokėjimus eurais valstybėje narėje. Tai taip pat sustiprintų pasitikėjimą euru.
- (7) Tarptautinių elektroninių mokėjimų operacijoms eurais nuo 2002 m. liepos 1 d. turėtų būti taikomas vienodo komisinio mokesčio principas, atsižvelgiant į suderinimo laikotarpius ir papildomą įstaigų darbo krūvį, susijusį su perėjimu prie euro. Siekiant sudaryti galimybes sukurti būtiną infrastruktūrą ir sąlygas, iki 2003 m. liepos 1 d. tarptautiniams kredito pervedimams turėtų būti taikomas pereinamasis laikotarpis.
- (8) Šiuo metu nepatartina taikyti vienodo komisinio mokesčio principo popieriniams čekiams, nes dėl savo pobūdžio jie negali būti apdoroti taip veiksmingai kaip kitos mokėjimo priemonės, ypač elektroniniai mokėjimai. Tačiau skaidrus komisinio mokesčio principas taip pat turėtų būti taikomas ir čekiams.

<sup>(1)</sup> OL C 270 E, 2001 9 25, p. 270.<sup>(2)</sup> 2001 m. gruodžio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).<sup>(3)</sup> OL C 308, 2001 11 1, p. 17.<sup>(4)</sup> 2001 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2001 m. gruodžio 7 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 363, 2001 12 19, p. 1.) ir 2001 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento sprendimas.<sup>(5)</sup> OL L 43, 1997 2 14, p. 25.

- (9) Siekiant sudaryti sąlygas vartotojui įvertinti tarptautinio mokėjimo kainą, būtina jį informuoti apie taikomo komisinio mokesčio dydį ir bet kokius jo pakeitimus. Tas pats taikoma ir atvejui, kai su tarptautine mokėjimo operacija eurais yra susijusi kita valiuta, ne eurais.
- (10) Šis reglamentas neturi įtakos įstaigų galimybei taikyti visa apimančią komisinį mokestį už įvairias mokėjimo paslaugas, jei tarptautiniams ir nacionaliniams mokėjimams taikomos vienodos sąlygos.
- (11) Taip pat svarbu nustatyti patobulinimus, kurie palengvintų mokėjimo įstaigoms atlikti tarptautinius mokėjimus. Todėl turėtų būti skatinamas standartizavimas visų pirma tarptautinio banko sąskaitos numerio (IBAN) <sup>(1)</sup> ir banko identifikavimo kodo (BIC) <sup>(2)</sup>, būtinų automatiškai apdorojant tarptautinius kredito pervedimus, naudojimas. Svarbu kuo plačiau naudoti šiuos kodus. Be to, siekiant sumažinti klientų mokamą komisinį mokestį už tarptautinius mokėjimus, turėtų būti panaikintos kitos priemonės, numatančios papildomas išlaidas.
- (12) Siekiant palengvinti tarptautinius mokėjimus atliekančių įstaigų našta, būtina palaipsniui panaikinti išpareigojimus reguliariai pateikti nacionalines deklaracijas, naudojamas mokėjimų balanso statistikai rinkti.
- (13) Siekiant užtikrinti šio reglamento laikymąsi, valstybės narės turėtų užtikrinti atitinkamas ir veiksmingas skundų arba apeliacijų pateikimo procedūras, naudojamas sprendžiant siuntėjo ir jo įstaigos arba gavėjo ir jo įstaigos ginčus, jei įmanoma taikant esamas procedūras.
- (14) Pageidautina, kad ne vėliau kaip 2004 m. sausio 1 d. Komisija pateiktų ataskaitą dėl šio reglamento taikymo.
- (15) Turėtų būti priimta nuostata dėl procedūros, pagal kurią šis reglamentas taip pat galėtų būti taikomas tarptautiniams mokėjimams kitos valstybės narės valiuta, jei ši valstybė narė taip nusprendžia,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

#### 1 straipsnis

#### Dalykas ir taikymo sritis

Šis reglamentas nustato tarptautinių mokėjimų eurais taisykles, siekiant užtikrinti, kad komisinis mokestis už šiuos mokėjimus būtų toks pats, kaip ir komisinis mokestis už mokėjimus eurais valstybėje narėje.

<sup>(1)</sup> ISO standartas Nr. 13613.

<sup>(2)</sup> ISO standartas Nr. 9362.

Šis reglamentas taikomas tarptautiniams mokėjimams Bendrijoje eurais iki 50 000 eurų.

Šis reglamentas netaikomas tarptautiniams mokėjimams tarp įstaigų, prekiaujančių savo sąskaita.

#### 2 straipsnis

#### Apibrėžimai

Šiame reglamente taikomi tokie apibrėžimai:

a) „tarptautiniai mokėjimai“ — tai:

i) „tarptautiniai kredito pervedimai“, kurie yra siuntėjo iniciatyva atliekamos operacijos per įstaigą ar jos skyrių valstybėje narėje, siekiant pervesti pinigų sumą gavėjui kitoje valstybėje narėje esančioje įstaigoje ar jos skyriuje; siuntėjas ir gavėjas gali būti vienas ir tas pats asmuo;

ii) „tarptautinės elektroninės mokėjimo operacijos“, kurios yra:

— tarptautiniai lėšų pervedimai, vykdomi naudojant elektroninę mokėjimo priemonę, išskyrus įstaigų inicijuotus ir vykdomus pervedimus,

— tarptautiniai grynųjų pinigų išėmimai naudojant elektroninę mokėjimo priemonę ir įrašymas į (nurašymas nuo) elektroninių pinigų priemonės grynųjų pinigų išdavimo įrenginiuose ir pinigų automatuose, esančiuose šią priemonę išdavusios įstaigos patalpose arba patalpose įstaigos, su kuria sudaryta sutartis dėl šios mokėjimo priemonės priėmimo;

iii) „tarptautiniai čekiai“, kurie yra 1931 m. kovo 19 d. Ženevos konvencijoje, nustatančioje vieningus čekių įstatymus, apibrėžti popieriniai čekiai, išrašomi įteikti Bendrijoje esančiai įstaigai ir naudojami tarptautinėms operacijoms Bendrijoje;

b) „elektroninė mokėjimo priemonė“ — tai nuotolinės prieigos mokėjimo priemonė ir elektroninių pinigų priemonė, sudaranti galimybes jos turėtojui atlikti vieną ar daugiau elektroninių mokėjimo operacijų;

c) „nuotolinės prieigos mokėjimo priemonė“ — tai priemonė, sudaranti galimybes jos turėtojui naudotis tam tikroje įstaigoje jo (jos) turimoje sąskaitoje laikomomis lėšomis, kuria gali būti atliekamas mokėjimas lėšų gavėjui, ir kuria norint naudotis paprastai reikalaujama asmens tapatybės nustatymo kodo ir (arba) kito panašaus tapatybės įrodymo. Visų pirma nuotolinės prieigos mokėjimo priemonės sudaro mokėjimo kortelės (kredito, debeto, atidėto debeto ar apmokėjimo kortelės) ir kortelės, kuriomis galima naudotis telefonu ir atlikti operacijas iš namų. Į šį apibrėžimą neįeina tarptautiniai kredito pervedimai;

- d) „elektroninių pinigų priemonė“ — tai mokėjimo priemonė, kuri gali būti papildoma ir yra iš anksto apmokėta kortelė arba kompiuterinė atmintis, kurioje vertės vienetai kaupiami elektroniniu būdu;
- e) „įstaiga“ — tai fizinis arba juridinis asmuo, kuris vykdydamas verslą atlieka tarptautinius mokėjimus;
- f) „imamas komisinis mokestis“ — tai visi įstaigos imami komisiniai, tiesiogiai susiję su tarptautinėmis mokėjimo operacijomis eurais.

### 3 straipsnis

#### Komisinis mokestis už tarptautines elektronines mokėjimo operacijas ir kredito pervedimus

1. Nuo 2002 m. liepos 1 d. įstaigos imamas komisinis mokestis už nedidesnes kaip 12 500 eurų elektronines mokėjimo operacijas bus toks pats, kaip ir tos pačios įstaigos imamas komisinis mokestis už atitinkamus mokėjimus eurais valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi tarptautinio elektroninio mokėjimo operaciją atliekanti įstaiga.

2. Vėliausiai nuo 2003 m. liepos 1 d. įstaigos imamas komisinis mokestis už nedidesnius kaip 12 500 eurų tarptautinius kredito pervedimus bus toks pats, kaip ir tos pačios įstaigos imamas komisinis mokestis už atitinkamus kredito pervedimus eurais valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi tarptautinį kredito pervedimą atliekanti įstaiga.

3. Nuo 2006 m. sausio 1 d. 12 500 eurų suma bus padidinta iki 50 000 eurų.

### 4 straipsnis

#### Komisinio mokesčio skaidrumas

1. Įstaiga aiškiai suprantama forma raštu, taip pat, jei įmanoma pagal galiojančias nacionalines taisykles, ir elektroninėmis priemonėmis pateikia savo klientams išankstinę informaciją apie imamo komisinio mokesčio dydį už tarptautinius mokėjimus ir mokėjimus valstybėje narėje, kurioje ši įstaiga yra įsisteigusi.

Valstybės narės gali nustatyti, kad čekių knygelėse būtų nurodytas išpėjimas vartotojams dėl komisinio mokesčio, susijusio su tarptautinių čekių naudojimu, dydžio.

2. Apie visus komisinio mokesčio pakeitimus pranešama taip, kaip nurodyta straipsnio pirmoje dalyje, iš anksto prieš pradėdant šiuos pakeitimus taikyti.

3. Jei įstaigos ima komisinių mokesčių už valiutų keitimą į eurus ir iš jų, jos pateikia savo klientams:

- a) išankstinę informaciją apie jų siūlomus taikyti komisinius už valiutos keitimą;

— šio reglamento taikymo poveikio komisinio mokesčio, imamo už mokėjimus valstybėje narėje, dydžiui,

— tikslingumo nuo 2006 m. sausio 1 d. didinti 6 straipsnio 1 dalyje nurodytą sumą iki 50 000 eurų, atsižvelgiant į visas pasekmes įmonėms.

Prireikus, prie šios ataskaitos gali būti pridedami pasiūlymai dėl pakeitimų.

### 9 straipsnis

#### Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

- b) konkrečią informaciją apie įvairius taikomus komisinius už valiutos keitimą.

### 5 straipsnis

#### Tarptautinių pervedimų palengvinimo priemonės

1. Klientui prašant, jei įmanoma, įstaiga praneša jam jo tarptautinį banko sąskaitos numerį (IBAN) ir šios įstaigos banko identifikavimo kodą (BIC).

2. Paprašius klientas praneša pervedimą atliekančiai įstaigai lėšų gavėjo IBAN ir jo įstaigos BIC. Jei klientas nepateikia minėtos informacijos, įstaiga gali imti iš jo papildomus komisinius. Tokiu atveju pagal 4 straipsnį įstaiga turi pateikti klientams informaciją apie papildomo komisinio mokesčio dydį.

3. Nuo 2003 m. liepos 1 d. kiekvieno kliento sąskaitų ataskaitose arba jų prieduose įstaigos nurodo kliento IBAN ir įstaigos BIC.

4. Išrašant tarptautines sąskaitas faktūras už prekes ir paslaugas Bendrijoje, pervedimu mokėjimą gaunantis tiekėjas praneša klientams savo IBAN ir savo įstaigos BIC.

### 6 straipsnis

#### Valstybių narių įsipareigojimai

1. Vėliausiai nuo 2002 m. liepos 1 d. valstybės narės panaikina visus nacionalinius įsipareigojimus pateikti ataskaitą mokėjimų balanso statistikai už nedidesnius kaip 12 500 eurų tarptautinius mokėjimus.

2. Vėliausiai nuo 2002 m. liepos 1 d. valstybės narės panaikina visus nacionalinius įsipareigojimus dėl pateiktinos minimalios informacijos apie lėšų gavėją, kuri neleidžia automatizuoti mokėjimo vykdymo.

### 7 straipsnis

#### Šio reglamento laikymasis

Šio reglamento laikymasis užtikrinamas veiksmingomis, proporcingomis ir atgrasančiomis sankcijomis.

### 8 straipsnis

#### Peržiūrėjimas

Ne vėliau kaip 2004 m. liepos 1 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą dėl šio reglamento taikymo, ypač dėl:

- tarptautinių mokėjimų sistemos infrastruktūros pakeitimų,
- tikslingumo tobulinti paslaugas klientams stiprinant tarptautinių mokėjimų paslaugų konkurencijos sąlygas,

Šis reglamentas taip pat taikomas tarptautiniams mokėjimams kitos valstybės narės valiuta, jei ši valstybė narė praneša Komisijai apie savo sprendimą išplėsti šio reglamento taikymą ir jos valiutai. Komisija paskelbia šį pranešimą Oficialiajame leidinyje. Toks taikymo išplėtimas įsigalioja po 14 dienų nuo minėto pranešimo.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2001 m. gruodžio 19 d.

*Europos Parlamento vardu*

*Pirmininkas*

N. FONTAINE

*Tarybos vardu*

*Pirmininkas*

A. NEYTS-UYTTEBROECK

---